

Fredagen den 18 december 1998

*
*   *

29. uppdrar åt sin ordförande att vidarebefordra denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament, Europarådet och det europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet.

---

3. Redaktionell kvalitet på lagstiftningstexter – ”Bättre lagstiftning” – rapport 1997

a) A4-0498/98

Resolution om förslaget till interinstitutionellt avtal om gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förklaring nr 39, som bifogats Amsterdamfördragets slutakt,
  - med beaktande av det förslag till gemensamma riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet som utarbetats av rättstjänsterna vid rådet, kommissionen och Europaparlamentet,
  - med beaktande av förslaget till interinstitutionellt avtal om riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet,
  - med beaktande av artikel 139 i arbetsordningen,
  - med beaktande av resultatet av rundabordskonferensen den 21 september 1998 med de nationella parlamenten om Europeiska unionens framtid, en ökad demokratisk legitimitet och en förbättring av lagstiftningens kvalitet,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och medborgarrätt (A4-0498/98), och av följande skäl:
    - A. I förklaring nr 39, som bifogats Amsterdamfördragets slutakt, sägs att Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör lägga fast riktlinjer för att förbättra för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet.
    - B. Frågan om att utarbeta en tydligare lagstiftning är inte bara teknisk, utan det handlar också om att konkretisera det i högsta grad politiska målet om att Europeiska unionen skall komma närmare medborgarna.
    - C. Rättssäkerhetsprincipen kräver att rättsakterna är tydliga, så att de enskilda medborgarna kan veta exakt vilka rättigheter och skyldigheter de har.
    - D. En gemenskapslagstiftning av dålig kvalitet kan leda till att den genomförs på olika sätt i medlemsstaterna, och en dålig eller otillräcklig harmonisering strider mot integrationsmålet.
1. Parlamentet godkänner det bifogade förslaget till interinstitutionellt avtal om gemensamma riktlinjer för rättsakternas redaktionella kvalitet,
  2. uppdrar åt sin ordförande att vidarebefordra förslaget till avtal till rådet och kommissionen och att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning, efter godkännande av berörda institutioner.
-

Fredagen den 18 december 1998

BILAGA I

**INTERINSTITUTIONELLT AVTAL
om gemensamma riktlinjer
för gemenslagslagstiftningens redaktionella kvalitet**

*EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS
KOMMISSION HAR I SAMFÖRSTÅND ANTAGIT DESSA RIKTLINJER*

med beaktande av den förklaring (nr 39) om gemenslagslagstiftningens redaktionella kvalitet som regeringskonferensen antog den 2 oktober 1997 och som bifogats Amsterdamfördragets slutakt och

av följande skäl:

1. För att gemenslagslagstiftningen skall vara överskådlig och för att allmänheten och näringslivet skall kunna förstå den väl är det av avgörande betydelse att gemenskapens rättsakter formuleras klart, enkelt och exakt. Detta är även nödvändigt för att gemenslagslagstiftningen skall kunna genomföras korrekt och tillämpas på enhetligt sätt i medlemsstaterna.
2. I enlighet med EG-domstolens rättspraxis kräver rättssäkerhetsprincipen, som är en del av gemenskapens rättsordning, att gemenskapens lagstiftning är klar och exakt och att dess tillämpning är förutsebar för medborgarna. Detta är särskilt viktigt när det rör sig om en rättsakt som kan ha ekonomiska konsekvenser och som innebär åligganden för enskilda, så att de berörda har möjlighet att få reda på den exakta omfattningen av de förpliktelser som åläggs dem.
3. Riktlinjer för gemenslagslagstiftningens redaktionella kvalitet bör därför fastställas i samförstånd. Dessa riktlinjer skall tjäna som vägledning för gemenskapsinstitutionerna när de antar rättsakter, liksom för dem som inom gemenskapsinstitutionerna medverkar till att utarbeta och utforma rättsakter, oavsett om det är fråga om att utarbeta den ursprungliga texten eller de olika ändringar som den genomgår under lagstiftningsförfarandet.
4. För att säkerställa att dessa riktlinjer tillämpas korrekt skall de åtföljas av lämpliga åtgärder som varje institution skall besluta om för egen del.
5. Institutionernas juridiska avdelningar, inbegripet deras juristlingvister, bör få en viktigare roll i arbetet med att förbättra gemenslagslagstiftningens redaktionella kvalitet.
6. Riktlinjerna kompletterar institutionernas ansträngningar för att göra gemenslagslagstiftningen mer lättillgänglig och begriplig, särskilt genom en officiell kodifiering av rättsakter samt genomomarbetning och förenkling av befintliga rättsakter.
7. Riktlinjerna är avsedda att användas internt inom institutionerna. De är inte rättsligen bindande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Allmänna principer

1. Gemenslagslagstiftningens rättsakter skall vara klart, enkelt och exakt formulerade.
2. Gemenskapens rättsakter skall utformas med hänsyn till aktens art och särskilt till om den är bindande eller ej (förordning, direktiv, beslut, rekommendation eller annan rättsakt).
3. Vid utformningen av rättsakter skall dessutom hänsyn tas till de personer som rättsakterna kommer att gälla, så att de på ett otvetydigt sätt kan få kunskap om sina rättigheter och skyldigheter, samt till dem som har till uppgift att genomföra rättsakterna.
4. Bestämmelser i rättsakter skall vara kortfattade, och innehållet skall vara så enhetligt som möjligt. Alltför långa artiklar och meningar, onödigt komplicerade formuleringar och överdrivet bruk av förkortningar bör undvikas.

Fredagen den 18 december 1998

5. Under hela det förfarande som leder fram till att rättsakter antas skall utkastens redigeras med ett ordval och en meningsbyggnad som tar hänsyn till att gemenskapslagstiftningen är flerspråkig. Begrepp eller terminologi som särskilt hänför sig till ett nationellt rättssystem skall användas med försiktighet.
6. Den terminologi som används i en och samma rättsakt skall vara konsekvent och överensstämmande med terminologin i gällande rättsakter, särskilt de inom samma ämnesområde.

Samma begrepp skall uttryckas med samma ord och de skall inte, i möjligaste mån, avvika från den innebörd som de har i allmänt, juridiskt eller tekniskt språkbruk.

Rättsaktens olika delar

7. Alla gemenskapens rättsakter av allmän karaktär skall utformas i enlighet med en standardiserad mall (titel, ingress, normativ del och, i förekommande fall, bilagor).
8. Rättsakternas titel skall innehålla så kortfattade och fullständiga uppgifter som möjligt om ämnet och får inte kunna vilseleda läsaren om bestämmelsernas innehåll. Vid behov kan titeln åtföljas av en förkortad version av titeln.
9. Syftet med beaktandemeningarna är att ange den rättsliga grunden för rättsakten och de viktigaste etapperna i det förfarande som har lett till att akten antagits.
10. Syftet med skälen i ingressen är att ge en kortfattad motivering för de grundläggande bestämmelserna i den normativa delen utan att återge eller omskriva deras lydelse. Skälen i ingressen skall inte innehålla några bestämmelser av normativ karaktär eller några politiska uppmaningar.
11. Skälen skall vara numrerade.
12. En bindande rättsakts normativa del skall inte innehålla några bestämmelser som saknar normativ karaktär, såsom t.ex. önskemål eller politiska förklaringar, eller bestämmelser som återger eller skriver om delar av eller artiklar i fördragen eller bekräftar en bestämmelse i gällande lagstiftning. Rättsakter skall inte innehålla bestämmelser som återger innehållet i andra artiklar eller upprepar aktens titel.
13. Vid behov skall en artikel föras in i början av den normativa delen för att ange rättsaktens syfte och tillämpningsområde.
14. När de begrepp som används i rättsakten inte är entydiga bör de definieras i en enda artikel i början av rättsakten. Denna definition skall inte innehålla självständiga föreskrifter.
15. Den normativa delen skall i möjligaste mån utformas enligt en standardiserad mall (syfte och tillämpningsområde, definitioner, rättigheter och skyldigheter, bestämmelser om genomförandebefogenheter, förfaranderegler, tillämpningsåtgärder, övergångsbestämmelser och slutbestämmelser). Den skall delas upp i artiklar och, beroende på textens omfattning och komplexitet, i avdelningar, kapitel och avsnitt. Om en artikel innehåller en förteckning bör varje del av förteckningen särskiljas genom ett nummer eller en bokstav hellre än genom strecksatser.

Interna och externa hänvisningar

16. Hänvisningar till andra rättsakter bör i möjligaste mån undvikas. En hänvisning skall klart och tydligt ange den rättsakt eller bestämmelse som den avser. Korshänvisningar (hänvisningar till en rättsakt eller en artikel som i sin tur hänvisar till den ursprungliga bestämmelsen) eller seriehänvisningar (hänvisning till en bestämmelse som i sin tur hänvisar till en annan bestämmelse) skall också undvikas.
17. En hänvisning i den normativa delen av en bindande rättsakt till en icke-bindande rättsakt medför inte att den senare blir bindande. Om önskemålet är att hela eller en del av den icke-bindande rättsakten skall bli bindande, bör den texten i möjligaste mån återges som en del av den bindande rättsakten.

Rättsakter om ändring

18. Varje ändring av en rättsakt skall uttryckas tydligt. Ändringarna skall göras i form av en text som förs in i den rättsakt som skall ändras. Att ersätta hela bestämmelser (en artikel eller en del av en artikel) är att föredra framför att införa eller stryka meningar, delar av meningar eller enstaka ord. En rättsakt om ändring skall inte innehålla några självständiga grundläggande bestämmelser som inte också förs in i den ändrade rättsakten.

Fredagen den 18 december 1998

19. En rättsakt som inte i första hand syftar till ändring av en annan rättsakt kan i slutet innehålla ändringar av andra rättsakter som en följd av bestämmelserna i den nya rättsakten. Om ändringarna är betydande bör en särskild rättsakt om ändring antas.

Slutbestämmelser, upphävandeklausuler och bilagor

20. Bestämmelser om datum, tidsfrister, undantag, dispenser, förlängningar, liksom övergångsbestämmelser (angående de verkningar som rättsakten har på gällande förhållanden) och slutbestämmelser (ikraftträdande, tidsfrist för överföring och under vilken tid som rättsakten skall tillämpas) skall anges exakt.

I bestämmelserna om tidsfrist för överföring och tillämpning av rättsakterna skall en tidpunkt uttryckt i dag, månad och år anges. När det gäller direktiv skall dessa tidpunkter uttryckas på ett sådant sätt att en lämplig överföringsperiod säkerställs.

21. Rättsakter och bestämmelser som blivit obsoleta skall uttryckligen upphävas. När en ny rättsakt antas bör alla akter eller bestämmelser som därmed inte längre kan tillämpas eller har blivit överflödiga, uttryckligen upphävas.
22. Tekniska aspekter av rättsakten skall föras till bilagorna, som det i varje enskilt fall skall hänvisas till i den normativa delen av rättsakten. Bilagorna får inte innehålla några nya rättigheter eller skyldigheter som inte fastställs i den normativa delen.

Bilagorna skall utformas enligt en standardiserad mall.

EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ENATS OM FÖLJANDE ÅTGÄRDER FÖR GENOMFÖRANDET:

Institutionerna skall vidta de interna organisationsåtgärder som de anser vara nödvändiga för att säkerställa en korrekt tillämpning av riktlinjerna.

Institutionerna skall särskilt

- a) ge sina juridiska avdelningar i uppdrag att inom ett år efter offentliggörandet av dessa riktlinjer utarbeta en praktisk gemensam handledning för de personer som deltar i utformningen av rättsakter,
- b) organisera sina interna förfaranden så att deras juridiska avdelningar, inbegripet juristlingvisterna, i god tid för sin egen institution kan utforma förslag till hur texter kan utformas med tillämpning av dessa riktlinjer,
- c) främja inrättandet av grupper med ansvar för texternas utformning vid de av institutionens organ eller avdelningar som medverkar i lagstiftningsförfarandet,
- d) se till att deras tjänstemän och anställda får utbildning i att utforma rättsakter och blir medvetna om flerspråkighetens följder för den redaktionella kvaliteten,
- e) främja samarbetet med medlemsstaterna för att förbättra förståelsen för de särskilda överväganden som måste göras när texterna utformas,
- f) uppmuntra utvecklingen och förbättringen av datorstödet för utformningen av juridiska texter,
- g) verka för ett gott samarbete mellan de avdelningar som har till uppgift att övervaka den redaktionella kvaliteten,
- h) ge de juridiska avdelningarna i uppdrag att, var och en för sin institution, utarbeta rapporter om de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt a–g.

Utfärdat i Bryssel den

För Europaparlamentet
Ordförande

För Europeiska
unionens råd
Ordförande

För Europeiska
gemenskapernas kommission
Ordförande

Fredagen den 18 december 1998

BILAGA II

Förklaring från Europaparlamentet

Europaparlamentet anser att gemenskapens rättsakt skall vara självförklarande. Institutionerna och/eller medlemsstaterna får inte anta några tolkningsförklaringar.

Antagandet av tolkningsförklaringar föreskrivs inte i fördragen och är oförenligt med gemenskapsrättens natur.

b) A4-0460/98

Resolution om kommissionens rapport till Europeiska rådet — Bättre lagstiftning 1997 (KOM(97)0626 — C4-0656/97)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens (KOM(97)0626 — C4-0656/97),
- med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och särskilt artikel 3b,
- med beaktande av Amsterdamfördraget och särskilt protokoll nr 7 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet i Edinburgh den 11-12 december 1992 och Europeiska rådet i Cardiff den 15-16 juni 1998,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 25 oktober 1993 mellan parlamentet, rådet och kommissionen om förfaranden för att genomföra subsidiaritetsprincipen ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 13 maj 1997 om tillämpning av subsidiaritetsprincipen ⁽²⁾,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och medborgarrätt och yttrandet från utskottet för institutionella frågor (A4-0460/98), och av följande skäl:
  - A. Subsidiaritetsprincipen är en politisk princip med konstitutionellt värde, och det faktum att den förts in i fördraget är en uppmaning till berörda aktörer att sträva efter största möjliga effektivitet när de väljer lämplig beslutsnivå.
  - B. Det finns ingen anledning att tillämpa subsidiaritetsprincipen på områden där gemenskapen ensam är behörig.
  - C. Samtidigt som subsidiaritetsprincipen tillämpas måste hela gemenskapens regelverk bibehållas. Därför strider en tillbakagång i gemenskapsintegrationen mot fördraget.
  - D. Subsidiaritetsprincipen är en av flera principer i fördraget, och den får inte bli ett hinder för tillämpningen av övriga principer, till exempel den solidaritetsprincip som följer av målet om ekonomisk och social sammanhållning.
  - E. Proportionalitetsprincipen innebär att gemenskapen måste begränsa sina insatser till vad som är nödvändigt för att nå de mål som satts upp i fördraget.
  - F. Subsidiaritetsprincipen får inte tillämpas på ett sådant sätt att antagandet av direktiv med tydliga mål och juridiskt bindande skyldigheter för medlemsstaterna blir lidande.
  - G. Det uppstår problem till följd av att det inte finns någon inbördes rangordning mellan gemenskapens olika rättsakter.

⁽¹⁾ EGT C 329, 6.12.1993, s. 135.

⁽²⁾ EGT C 167, 2.6.1997, s. 34.